

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/211/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212080
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5613212080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a JUDr. Jany Urbanovej v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, P.O.BOX 41, IČO: 47 233 516 proti odporcovi: Ing. C. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. I. XXX/X, Q. K., v konaní o zaplatenie 670,08 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/1/2014-31 zo dňa 28. januára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/1/2014-31 zo dňa 28. januára 2014 p o t v r d z u j e.

Krajský súd n a r i a d ť u j e opravu odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/1/2014-31 zo dňa 28. januára 2014 v časti odôvodnenie na str. 4 v 3. odseku v predposlednej vete.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zamietol žalobu navrhovateľa v hore uvedenej veci. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 670,08 Eur spolu s príslušenstvom 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 14.08.2013, a to na základe uzatvorenej Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru č. 8200019337 zo dňa 15.05.2009. S poukazom na charakter zmluvy a jej obsah okresný súd konštatoval, že sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom k tomu, kedy bola uzavretá, a síce za účinnosti zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, vzťahujú sa na ňu normy spotrebiteľského práva. Odporca ju uzatvoril ako spotrebiteľ, ktorý nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na základe zmluvy bol odporcovi poskytnutý úverový limit 995,82 Eur a revolving 545,67 Eur v zmysle jeho písomnej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Na základe žiadosti odporcu mu bol schválený úver 995,82 Eur pri ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) 48,54 Eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 51,98 Eur a priemernej RPMN 34,49 Eur. Ďalej bol odporcovi poskytnutý revolving 545,67 Eur pri RPMN 46,40 % a ročnej úrokovej sadzbe 54,86 %. S poukazom na tú skutočnosť, že odporca v žiadosti o uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere uviedol iné údaje a pri aplikácii ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh, dospel prvostupňový súd k záveru, že v zmluve o revolvingovom úvere absentuje údaj o RPMN, ročnej úrokovej sadzbe a tiež aj pri schválení úverového

limitu a pri schválení revolvingového úveru, čím sa v zmysle § 9 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. (správne malo byť § 4 ods. 3 - poznámka odvolacieho súdu) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere pre absenciu náležitostí podľa ods. 2 písm. j/ poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Napokon okresný súd uviedol, že odporcovi bol poskytnutý úverový limit a revolving spolu 1.541,50 Eur (č. I. 8 spisu). Navrhovateľ v návrhu uviedol, že odporcovi bola poskytnutá čiastka 2.182,14 Eur (č. I. 1 spisu). Odporca splatil 2.295,72 Eur, a preto súd žalobu navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) konštatujúc, že odporca mal v prejednávanej veci plný úspech, avšak trovy konania si neuplatnil, a preto mu ich náhradu súd ani nepriznal.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel; alternatívne rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňovému súdu vytykal, že neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe už vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ďalej nesprávne právne posúdenie veci a napokon odňatie možnosti na konanie pred súdom. V bližších podrobnostiach v prvom rade uviedol, že prvostupňový súd svoj záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatku, odôvodnil s poukazom na ust. § 9 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z.. Predmetný zákon však vo svojich ustanoveniach v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy neobsahoval žiadne ustanovenie označené ako § 9. Posledným ustanovením tohto zákona je ustanovenie označené ako § 8b. S poukazom na uvedené odvolateľ namietol, že právne zdôvodnenia a závery súdu o úvere ako bezúročnom a bez poplatkov sú založené na nejestvujúcom zákonom ustanovení. Za ďalšie, navrhovateľ namietol aj vnútornú rozpornosť a nekonzistentnosť odôvodnenia rozsudku, pretože sám na jednej strane uvádza, že zmluva neobsahuje údaj o RPMN a ročnej úrokovej sadzbe, avšak na druhej strane sám údajne chýbajúce údaje v zmluve v odôvodnení rozsudku uvádza. Odvolateľ vyslovil pochybnosť, či odôvodnenie rozsudku okresného súdu spĺňa náležitosti súdneho rozhodnutia, aké predpokladá ust. § 157 ods. 2 O. s. p.. V tejto súvislosti poukázal na závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR (napr. IV. ÚS 115/03).

Odporca v podanom vyjadrení odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil stotožňujúc sa s jeho dôvodmi.

Uviedol, že navrhovateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, resp. iné podstatné okolnosti či právne dôvody, ktoré by neboli predmetom skúmania súdu v doterajšom priebehu konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho obsahu spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania tak odvolateľ - navrhovateľ, ako aj v

písomnom vyjadrení odporca, konštatuje, že prvostupňový súd vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O. s. p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 O. s. p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov.

Na doplnenie odvolací súd uvádza, že úverová zmluva je dvojstranný úkon, na základe ktorého dochádza k vzniku, zmene alebo zániku súkromno-právnych vzťahov. Zmluva vzniká na základe zhodného prejavu vôle zúčastnených osôb. Dvojstranná zmluva vzniká na základe návrhu na uzavretie zmluvy a prijatia návrhu na uzavretie zmluvy. Pokiaľ návrh na uzavretie zmluvy a jej prijatie zodpovedajú náležitostiam vyžadovaným zákonom a zodpovedajú skutočnej vôli konajúcich osôb, dochádza k platnému vzniku zmluvy. Zmluvný konsenzus účastníkov zmluvy má právotvorné účinky. Pokiaľ ide o návrh a jeho prijatie, musí ísť o vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle dvoch zmluvných strán, inak platná zmluva nevznikne.

V danom prípade ide o nepochybne spotrebiteľský úver, ktorého podstatnou náležitosťou je dohoda o výške RPMN. Z dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom, ktorá skutočnosť spochybnená nebola, vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu na uzavretie zmluvy, ako je v akceptácii. Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či takáto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná. Podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. V danom prípade okresný súd správne aplikoval ust. § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

Výška RPMN bola v prejednávanej veci nepochybne uvedená v akceptácii odchyľne ako v návrhu na uzavretie zmluvy, a preto neobstojí ani možná aplikácia druhej vety citovaného ust. § 44 ods. 2 a to, že prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. O takýto prípad v preskúmvanej veci nešlo.

Z uvedených dôvodov dojednanie o RPMN nemožno považovať za platné zmluvné dojednanie, keďže chýba bezvýhradná akceptácia návrhu, ak zmluvnému konsenzu medzi zmluvnými stranami nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľský úver tak, ako správne konštatoval okresný súd, treba považovať za úver poskytnutý bez poplatkov (§ 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy).

Pokiaľ odvolateľ prvostupňovému súdu vytýkal, že svoje rozhodnutie založil na nejestvujúcom zákonom ustanovení, k predmetnému odvolací súd dodáva, že zákon č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy naozaj neobsahoval ustanovenie § 9. Posledným ustanovením je § 8b. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je však zrejmé, že v danom prípade nezaložil okresný súd svoje rozhodnutie na nejestvujúcom zákonom ustanovení, v skutočnosti ide len o chybu v písaní, pretože správne malo byť uvedené § 4 ods. 3 citovaného zákona. Toto ustanovenie zakotvuje, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Je zrejmé, že práve na tomto ustanovení založil okresný súd svoje rozhodnutie. Pokiaľ aj uviedol, že sa jedná o § 9 ods. 3 citovaného zákona, odvolací súd vo výrokovej časti tohto rozsudku nariadil podľa § 222 ods. 3 O. s. p. opravu odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorú vykoná okresný súd. S poukazom na uvedené sa odvolací súd nestotožnil ani s námietkou nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. v prospech odporcu, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech. Trovy konania si však

neuplatnil, z obsahu spisu vznik trov odporcovi nevyplýva, preto odvolací súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.